

BOŞ YERE ŞU GÖNLÜM AVUNDU DURDU (NİHAVEND)

USUL: SOFYAN

Söz-Müzik
İBRAHİM UMUT

A r a n a ğ m e

Boş ye-re şu gön - lüm a - vun-du dur - du - Saz - Ba-şı-nu dağ - la - ra

taş - la - ra vur - du - Saz - du - Saz - Yal-var - dı bin de-fa

tan-rı-ya sor - du Gül-me-yi is - te-di has-re-ti bul - du - Saz - du

- Saz -

Bu aş - kın bah - tı-mı gö-nül-de ya - tan A-teş - ler hak - kı-mu

kalp-le-ri ya - kan Bir mec-nun mi-sa - li aş - kı an - la - tan

Has-re-tin he-sa - bı yıl - la-ra ka - lan yıl - la-ra ka - lan D.C. SON

Ü-mit - ler gön - lü - mü al - dı gö-tür - dü - Saz - Ça-re-si ol - ma - yan

1-Boş yere şu gönlüm avundu durdu
Başını dağlara taşlara vurdu
Yalvardı bin defa tanrıya sordu
Gülmeyi istedi hasreti buldu

Bu aşkın bahtımı gönülde yatan
Ateşler hakkımı kalpleri yakan
Bir mecnun misali aşkı anlatan
Hasretin hesabı yıllara kalan

2-Ümitler gönlümü aldı götürdü
Çaresi olmayan derde düşürdü
Ağlattı bin defa isyanı gördü
Ömrümde tükendi yollara döndü

Bu aşkın bahtımı gönülde yatan
Ateşler hakkımı kalpleri yakan
Bir mecnun misali aşkı anlatan
Hasretin hesabı yıllara kalan